

Ajuntament de
Mataró

Associació pel Dret a Morir Dignament
Avinguda del Portal de l'Àngel, 7
08002 -BARCELONA

La Junta de Portaveus en sessió ordinària que tingué lloc el dia 3 d'abril de 2017, acordà una Declaració Institucional en suport a la necessitat d'una Llei que reculli el dret a una mort digna. En aquest sentit s'acompanya certificació de l'esmentat acord als efectes pertinents.

Atentament,

David Bote Paz
Alcalde President

Mataró, 19 d'abril de 2017

Ajuntament de
Mataró

MANUEL MONFORT PASTOR, SECRETARI GENERAL DE L'AJUNTAMENT DE MATARÓ

CERTIFICO: Que la Junta de Portaveus que tingué lloc el dia 3 d'abril de 2017, amb els vots favorables (24) de l'Alcalde i dels grups municipals de PSC (6), CiU (5), ERC-MES (4), C's (3), VOLEMataró (2), CUP (2) i ICV-EUIA (1), i el vot en contra dels grups municipals PPC (2) i PxC (1), prengué l'acord que literalment és com segueix:

“La mort és l'única certesa que tenim els éssers humans en aquesta vida. Morir constitueix l'última de les etapes de la biografia personal de cada ésser humà, i així com és acceptat per tots que l'ordenament jurídic ha de procurar que totes les persones gaudeixin d'una vida digna, també ha d'assegurar que totes tinguin dret a una mort digna.

Sorgeix així la necessitat de legislar els drets i garanties que assegurin l'aspiració de morir dignament amb els significats que això comporta. Morir podent rebutjar els tractaments que no es desitgen. Morir segons els desitjos íntims prèviament expressats en un testament vital. Morir a la intimitat personal i familiar. Morir, en fi, amb el mínim sofriment físic, psíquic i espiritual possible.

Cal reconèixer que en totes les vides hi ha un moment en què el raonable o útil per ajudar les persones és mantenir-les confortables i lliures de sofriment. Arribats a aquest punt, s'han d'assumir no només els límits de la medicina, sinó també el fet inevitable de la mort, el que condueix a fer un ús adequat dels mitjans disponibles per a perllongar la vida. S'ha de diferenciar en aquests casos el que és un raonable esforç terapèutic conduent a allargar la vida dels pacients en condicions dignes del acarnissament terapèutic que només condueix a la prolongació d'un patiment innecessari. En aquests processos la prolongació de la vida no s'ha de considerar un bé superior al dret dels pacients a disposar dels seus últims dies d'acord a les seves creences i conviccions personals. Tampoc ens és lícit imposar el sofriment a qui no té expectatives de supervivència.

Pel que fa al marc normatiu i jurisprudencial, cal començar citant la Constitució Espanyola, que, en el seu article 10.1, proclama que «la dignitat de la persona, els drets inviolables que li són inherents, el lliure desenvolupament de la personalitat, el respecte a la llei i als drets dels altres, són fonament de l'ordre polític i de la pau social». Així mateix, en el seu article 15, consagra el «dret de tots a la vida i a la integritat física i moral», i en el seu article 18.1, el dret «a la intimitat personal i familiar». Per la seva banda, l'article 43 de la nostra Carta Magna reconeix «el dret a la protecció de la salut» i encomana als poders públics «organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives i de les prestacions i serveis necessaris», afegint que «la llei establirà els drets i deures de tothom en aquest punt».

Tradicionalment, el dret constitucional a la protecció de la salut s'ha interpretat des del punt de vista de la garantia a rebre cures sanitàries enfront de la malaltia. No obstant això, ja la vigent Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, partint dels principis de respecte a la dignitat personal, a la lliure autonomia de la voluntat i a la intimitat, va establir la regla general que tota actuació en l'àmbit de la sanitat requereix el previ consentiment dels pacients o usuaris del sistema sanitari i el dret d'aquests a decidir lliurement, després de rebre la informació adequada entre les opcions clíniques disponibles, així com a negar-se a rebre el tractament indicat pel personal sanitari, excepte en els casos determinats en la llei.

També el Tribunal Constitucional, va afirmar, en la Sentència de 28 de març de 2011, que el rebuig al tractament, intervenció o procediment recomanat pels professionals sanitaris forma part de l'article 15 de la Constitució, a l'entendre com «una facultat d'autodeterminació que legitima al pacient, en ús de la seva autonomia de la voluntat, per decidir lliurement sobre les mesures terapèutiques i tractaments que puguin afectar la seva integritat, escollint entre les diferents possibilitats, consentint la seva pràctica o rebutjant ».

Així mateix, al Parlament de Catalunya el dia 13 d'octubre passats va comparèixer l'Associació pel Dret a Morir Dignament, i en aquest mateix sentit va aprovar per unanimitat crear un "observatori per Ajudar a la Millora de condicions i el dret a la mort digne."

En aquest sentit, en necessari una norma estatal bàsica que reconegui al nostre país una sèrie de drets a totes les persones, amb independència del territori o de l'Administració sanitària encarregada de vetllar pel seu tractament en el procés final de la vida. Aquesta regulació, en la mesura que conté una previsió de drets de les persones en el marc de la prestació dels serveis sanitaris i una garantia en l'accés a prestacions concretes, s'ha d'articular a partir del mandat de l'article 43.2 de la Constitució, i amb ple respecte al repartiment competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes, de conformitat amb l'article 149.1.16a de la mateixa, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

Per això aquesta norma estatal bàsica que pretengui, d'una banda, ampliar els drets de les persones que resideixen al nostre país, sense perjudici dels elements addicionals o de desenvolupament que introdueixi el corresponent ordenament autonòmic. D'aquesta manera, tots els ciutadans poden sentir-se protegits, amb suficient certesa jurídica i precisió de les obligacions que el seu respecte comporta, per aquest conjunt de drets davant d'una situació que per la seva naturalesa ve marcada per la dificultat i la incertesa. Alhora, cal dotar tots els professionals sanitaris del suport, la informació i les eines necessàries per a assumir el seu paper amb seguretat i reduir la conflictivitat en una situació dolorosa i complexa com és la del final de la vida. Constitueix una obligació ineludible amb ells i un compromís decidit amb la ciutadania.

Per aquests motius proposem al Ple Municipal l'adopció dels següents ACORDS

1. Reconeixem el dret dels pacients a ser assistits al final de la vida segons els desitjos íntims expressats en un testament vital o mitjançant un representant prèviament designat en cas que no tinguin capacitat de manifestar la seva decisió.
2. Reconeixem el dret a rebre una informació assistencial completa, clara i comprensible sobre la seva situació i els tractaments proposats i les seves possibles conseqüències.
3. Reconeixem el dret al respecte de la seva intimitat personal i a estar en companyia dels seus familiars en els moments finals de la seva vida.
4. Reconeixem el dret dels pacients a poder rebutjar tractaments i mesures de suport vital que puguin prolongar el seu sofriment quan no hi hagi cap possibilitat de recuperació.
5. Reconeixem el dret d'accés de tothom a cures pal·liatives integrals i el tractament del dolor i els símptomes, incloent el dret a sedació, en centres hospitalaris o en el seu domicili (fins i tot quan això pogués implicar un escurçament de la vida).
6. Reconeixent els drets referits en els punts anteriors, sol·licitem una norma que els desenvolupi i els concreti en l'ordenament jurídic i en aquest sentit sigui d'aplicació general.
7. Manifestem la necessitat d'instar el Congrés dels Diputats a modificar la legislació actual mitjançant reforma de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, de l'Codi Penal, per a la despenalització de l'eutanàsia i l'ajuda al suïcidi, d'aquelles persones que patint Malaltia Greu que conduiria necessàriament a la mort o de patologies sense cura possible que provoquin un Greu patiment físic i / o psíquic de caire permanent
8. Notificar l'acord d'aquest Ple a la Mesa del Congrés dels Diputats, a la Mesa del Parlament de Catalunya, a l'Associació pel Dret a Morir Dignament, i als mitjans de comunicació locals."

I perquè així consti i tingui els efectes que correspongui, estenc la present certificació, d'ordre i amb el vist-i-plau del Sr. Alcalde-President, David Bote Paz, a Mataró, el divuit d'abril de dos mil disset.

Vist i Plau,
L'Alcalde

